

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Tumulus Infantuli bis mortui & nunquam editi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

Orphéa diripuere. lyram iecere per undas.

Méq; uehunt amnes, me maris unda uehit.

Illa ego proceras summus è montibus ornos

Quæ traxi, & rigidas post mea plectra feras,

Quæ potui Stygium cantu mollire tyrannum

Tristificum flectens in mea uota canem,

Illa ego Threicias fugio miseranda cohortes.

Me dea me tacito me me age conde sinu.

En properant, dumq; ipsa loquor, me fila relinquunt.

Plectra cadunt. o' me me pectore conde tuo.

Illa querebatur. Threßæ properare cohortes.

Nec mora, quæ fuerat iam lyra, factus olor.

Excitata nam lacrimis nati properabat ad Hebrum,

Flebat & attonito Calliopea gradu.

Vtq; lyram, & chordas uidit sine honore fluentis,

Me miseram, hæc nati sunt monumenta mei.

Iuppiter exclamat, misero succurre nepoti.

Me me Amimallonidum me petit ecce manus.

Hæcine auus pateris? uix hæc. de flumine cygnus

Euolat, & niueus per uada cantat olor.

Forma petit coelum. coelo micat aurea. plectrum

Mansit humi, mater quod studiosa legit.

Condit & in templo. tituli simul addit honorem

Threiciæ hic sita sunt plectra superba lyrae.

Parnasus tenet hæc, Casto Parnasus in antro

Seruat, & incolumi stant ueneranda fide.

INFANTVLI bis mortui, & nunquã editi.

Mortuus ipse bis, at nunquam editus inferor urnæ,

Nam semel extincta matre quidem morior.

Mox utero matris caeso diuellor, & infans.
Rursum obeo. infelix nomine q̄ carco.

HARMOSYNES puellæ Neapolitanæ.

Harmosyne iacet hic. fractos quos aspicias arcus,
Et sparsos crines, atq; sine igne faces,
Arcus fregit amor. Charites sparsere capillos.
Extinxitq; suas ipsa Erycina faces.
Quæ tumulo increuit Laurus, myrtiq; rosæq;
Pieridum è lacrimis noueris esse satas,
Harmosyne extincta est, sensusq; extinctus amandi.
Nemo amat, & numen desijt esse Venus.
Infelix quid agas uates? i, desere coetum,
Et pete inhumanis lustra habitata feris.
Frangere lyram, contemne deos, lucemq; perosus
Noctem ama, & à somnis gaudia posce nigris.

IACOBI Solimæi medici Salernitani.

Musas inuocat ad exequias.

Quæ liquidos Silari fontes, quæq; arua Salerni
Irrigua, & doctis tecta habitata uiris,
Quæ Lauros nymphæ Aonides, Peneida syluam,
Amphrysi & colitis nota in amore uada,
Ne Musæ, ne Pierides, dum condimus umbram,
Pæonio abnuite carmina uestra seni.
Non succi tibi defuerant Solimæe, nec herbae,
Quæq; docent Coi scripta probata uiri.
Et tamen ut de plebe aliquis, de sorde togata.
Occidis, & uili contumulare solo.